

متن پرسش

استاد گرامی سلام: بنده دائم در گذشته سیر می کنم و در این سیر به هرگوشه که سر می زنم غیر از گناه، غفلت و ناشکری چیزی نمی یابم. متأسفانه ساختار زندگی را در همان حالت غفلت پایه ریزی کردم که الان دیگر قابل جبران نیست (مثل انتخاب همسر، انتخاب رشته تحصیلی، انتخاب شغل و...). زندگی مصداق آیه مبارکه «وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ» است. مطمئنم این عذاب وجدان در قیامت از درونم به بیرون می رسد و جهنم را می سازد. بارها جنابعالی در خصوص رحمت خداوند و بخشش او صحبت کرده اید و من نه اینکه بخواهم از خدا سبقت بگیرم ولی با توجه به اینکه همه چیز اعم از بهشت و دوزخ، شادی و غم و... از درون خود انسان نشأت می گیرد نمی توانم خودم را بیخشم و این احساس که دیگر به آخر خط رسیده ام سخت دست و پایم را بسته است. لطفاً اگر راهی برای خلاصی از این عذاب هست بفرمایید. ممنون از سعه صدر و الطاف جنابعالی - التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: هنر شما در این جا است که راضی به تقدیر الهی باشید و در نسبت با همین انتخاب همسر و رشته تحصیلی و شغل، وارستگی های نهفته در خود را به ظهور آورید. موفق باشید